

La tria

per Andreu Loncà

'UN HOME QUE SE'N VA'

El darrer volum de Vicenç Villatoro és molt superior a les últimes novel·les seues que havia llegit abans. Hi escriu sobre la influència en la seua vida d'una de les dictadures més dures del continent, hi relata una història veraç i peculiar de l'emigració andalusa dels anys seixanta. L'autor hi assoleix una tècnica literària que el fa ser una mica llarg, però clar, una mica excessiu, però clarivident. Sembla que parli de si mateix, amb un gust per la dialèctica, tot fent valoracions molt útils, per exemple que els dos grups enfrontats en la darrera guerra mai no reconeguessin llurs pròpies malifetes i maldats. Autèntica incapacitat per a l'autocrítica. (De fet, l'únic cas d'autocrítica que recordem el podem atribuir a Hannah Arendt sobre el procés a Eichmann, conegut entre nosaltres per una bella pel·lícula). Narra la vida amagada (i amargada) dels vençuts sota el pes de les dictadures. Són unes memòries híbrides: participen de la tècnica del reportatge i presenten un aire de novel·la. L'autor fa allò tan difícil de fer de si mateix un personatge, cosa que significa posar en marxa les tècniques habituals d'invenció. Hagués pogut confegir una novel·la fantàstica, però s'ha decidit pel realisme. Crec que tenim al davant un llibre generacional. A *Un home que se'n va* hi reconec la generació que nasqué als feliços 60, després d'una llarga i silenciosa postguerra. Que el llibre aparegui ara, quan comprenem que la transició no fou ni tan magnífica ni tan exemplar, també és significatiu. Perquè el llibre mostra sobre quines injustícies és fonamentada la llei i la democràcia a Espanya. De fet, són unes memòries marcadament polítiques, amb un embolcall sentimental molt eficaç capaç d'encantar els lectors sensibles. El llibre està vestit segons la moda, però el fons és substancialment polític. Quasi diria que si s'hagués publicat a la dècada dels 70, cosa impossible atès que llavors no sabíem quasi res de la història dels anys 30, hauria portat la faixa d'*assaig polític*. I això ho escric per aclarir. No per espantar els lectors del llibre, que li convenen. Memòries, reportatge, novel·la, assaig polític, història de l'emigració, dibuixa un esquema narratiu de perfil cinematogràfic. Una novel·la velada: calla de si mateix allò que vol desvelar en l'avi.

LLIBRES.

Títol: *Un home que se'n va*

Autor: Vicenç Villatoro

Editorial: Proa